

இனிமையான குழந்தைகளே! இந்தக் கண்களால் என்னவெல்லாம் பார்க்கிறீர்களோ, அவற்றை மறக்க வேண்டும். சரீரமுள்ள அனைவரையும் மறந்து அசரீரியாகிய பாபாவை நினைவு செய்வதற்கான பயிற்சி செய்யுங்கள்.

கேள்வி : குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய வாய் ஞானத்தினால் இனிப்பாகிறது, பக்தியினால் ஆவதில்லை-ஏன்?

பதில் : ஏனென்றால் பக்தியில் பகவானை சர்வவியாபி எனச் சொல்லிவிட்டனர். சர்வவியாபி எனச் சொல்வதால் தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியின் விஷயம் முடிந்து போகின்றது. அதனால் அங்கே வாய் இனிப்பாக ஆக முடியாது. இப்போது குழந்தைகள் நீங்கள் அன்போடு பாபா எனச் சொல்கிறீர்கள் அப்போது ஆஸ்தி நினைவுக்கு வந்து விடுகின்றது. அதனால் ஞானத்தினால் வாய் இனிப்பாகிறது. இரண்டாவது-பக்தியில் பொம்மைகளை வைத்து விளையாடியே வந்திருக்கிறீர்கள். அறிமுகமே இல்லை எனும்போது வாய் எப்படி இனிப்பாகும்?

பாடல் : ஓம் நமோசிவாய.....

ஓம் சாந்தி. சிவாய நமஹ! அல்லது நமஸ்தே! என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. நமஸ்தே எப்போதுமே பெரியவர்களுக்குச் செய்யப்படுகின்றது. மனிதர்களின் புத்தியோகம் பதீதபாவனன் பாபாவிடம் இருப்பதில்லை. பதீதர்களைப் பாவனமாக்குபவரோ ஒருவர் தான். அவருக்கு சிவாய நமஹ! எனச் சொல்லப்படுகிறது. இதுவும் புத்தியில் வருகின்றது-சிவனோ நிராகார். சங்கருக்கு நமஹ! சொன்னால் சங்கர் தேவதாய நமஹ! எனச் சொல்வார்கள். சிவாய நமஹ என்பது தனியாகி விடுகிறது. சங்கர் தேவதாய நமஹ! -என்றால் அது வேறாகி தனியாகி விடுகிறார். பிரம்மா தேவதாய நமஹ! எனச் சொல்கின்றனர். பிரம்மாவோ இங்கே இருக்கிறார். எதுவரை சூட்சுமவதனவாசி ஆகவில்லையோ அதுவரை அவரை தேவதா எனச் சொல்ல முடியாது. இங்கிருப்பவரோ பிரஜாபிதா. எதுவரை இவர் பிரஜாபிதாவாக இருக்கிறாரோ, மனித உடலில் இருக்கிறாரோ, இவரை தேவதா எனச் சொல்ல முடியாது. தேவதா என்பதோ சூட்சுமவதன வாசிகள் அல்லது யார் புது உலகில் வசிக்கின்றனரோ, அவர்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்றது. இதிலிருந்து தெளிவாகிறது- இச்சமயம் பிரஜாபிதா இருக்கிறார் என்றால் தேவதா எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். நமக்கும் இச்சமயம் பிராமணர் எனச் சொல்லப் படுகின்றது. ஆனால் நீங்கள் தெய்வீக புத்தியுள்ளவராக அதாவது தேவதா ஆவதற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். தேவதைகளுக்கோ மகிமை உள்ளது, சர்வகுண சம்பன்ன..... பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கருக்கு இந்த மகிமை கிடையாது. மகிமை மனிதர்கள் அனைவருக்கும், மற்றும் தேவதைகளுக்கு தனித்தனியாக உள்ளது. ஜனாதிபதி, ஜனாதிபதி தான். அவருடைய பாகம் அவருக்கென்று உள்ளது. பிரதம மந்திரியின் பாகம் அவருக்கென்று தனியாக உள்ளதாகும். டிராமாவில் நடிப்பின் பாகமோ தனித்தனியாக இருக்கும் இல்லையா? ஆக, எப்போது சிவாய நமஹ! சொல்கின்றனரோ, அது சிவபாபாவைத் தான். பிரம்மா தேவதாய நமஹ, விஷ்ணு தேவதாய நமஹ என்பது தனியாகும். சிவபாபாவை அதுபோல் சொல்ல மாட்டார்கள். அவரை பரமபிதா பரமாத்மா சிவன் எனச் சொல்வார்கள், ஏனென்றால் சிவன் மற்றும் சாலிகிராம்கள். அதைச் சின்னச் சின்னதாகக் காட்டுகின்றனர். அவரைப் பெரிதாகக் காட்டுகின்றனர். பாபா புரிய வைத்துள்ளார்-யாருமே சிறியவர்-பெரியவராக இருப்பதில்லை. அவர் பரமபிதா பரமாத்மா, காட் ஃபாதர் எனச் சொல்லப்படுகிறார். அப்படி ஏன் சொல்கின்றனர்? ஆத்மா சாலிகிராம், சிவனை பாபா எனச் சொல்கிறது என்றால் நிச்சயமாக தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர். நிச்சயமாக ஆதி சநாதன தேவி-தேவதா தர்மத்தின் படைப்பு பரமபிதா பரமாத்மாவினால் தான் நடந்திருக்க வேண்டும். வேறு யாரும் செய்ய முடியாது. அந்தத் தந்தையை சர்வவியாபி எனச் சொல்வதால் ஆஸ்தியின் பெயர்-அடையாளம் மறைந்து போகின்றது. எப்படி சொல்கிறார்கள்-காட் இஸ் ஆம்னி ப்ரசென்ட் (கடவுள் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறார்). அவர் இங்கே எங்கெங்கிலும் ஆஜராகி இருக்கிறார். (எனவே அவர் பெயரில்) உறுதிமொழியை அவர்கள் எடுப்பதும் பொய்யாகவே ஆகின்றது. ஈஸ்வரனாகிய தந்தையை இங்கே இருப்பதாக உணர்ந்து என்று உறுதிமொழி எடுக்கின்றனர்- பாபாவை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவே இல்லை.

குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், இப்போது ஈஸ்வரன் ஆஜராகியுள்ளார். நிச்சயமாக அவர் சுப்ரீம் ஸோல் (பரமாத்மா). அவருடைய மகிமை மற்ற அனைவரில் இருந்தும் தனிப்பட்டதாகும். ஒருவரோ நிராகார். அவருடைய பெயர் சிவன். அவருக்கு சரீர சம்மந்தமான பெயர் எப்போதுமே கிடையாது. மற்ற அனைவருக்கும் பெயர் சரீரத்தினுடையதாகும்.

ஒவ்வொரு பிறவியிலும் சரீரத்தின் பெயர் மாறிக் கொண்டே இருக்கும். மற்றப்படி ஆத்மா, ஆத்மா தான். மனிதருடைய பெயர்கள் மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. சொல்வார்கள், இன்னாருடைய பித்ரு அல்லது சிரார்த்தம் படைக்கிறோம் என்பதாக. ஆக, அவர்களின் நினைவு வருகிறது. இப்போது அவருடைய சரீரமோ எரிந்து போகின்றது. மற்றப்படி மீதி இருப்பது ஆத்மா. ஆக, ஆத்மாவுக்கு உணவு முதலியவற்றைப் படைக்கின்றனர். ஆத்மாவை நிர்லேப (பாவ புண்ணியம் ஒட்டாதது) எனச் சொல்ல முடியாது. பாபா அமர்ந்து சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்-யாராவது சரீரத்தை விடும்போது சரீரமோ அழிந்து போயிற்று. பிறகு யாருக்கு உணவு படைக்கிறார்கள்? ஆத்மாவுக்கு வேண்டுமானால் படைப்பார்கள். இருந்தாலும் சரீரத்தின் மீது மோகம் உள்ளது. இங்கே பாபா சொல்கிறார், யாருடைய சரீரத்துடனும் மோகம் வைக்காதீர்கள். முற்றிலும் பற்றற்றவர்களாக ஆகிவிடுங்கள். அனைத்து சரீரங்களையும் புத்தி மூலம் அப்புறப்படுத்தி விடுங்கள். இப்போது இந்தக் கண்களால் எதைப் பார்க்கிறீர்களோ, அவற்றை மறக்க வேண்டும். பாபா இதை மட்டும் சொல்கிறார்-என்னை நினைவு செய்யுங்கள். எனக்கோ சரீரம் எதுவும் கிடையாது. அதனால் (என்னை நினைப்பதில்) கஷ்டம் உள்ளது. திருமண நிச்சயத்திற்கு மோதிரம் அணிவிக்கிறார்கள் இல்லையா? இப்போது அவரோ நிராகார். அவருக்கு சித்திரம் (உடல் உருவம்) எதுவும் கிடையாது. மோதிரம் அணிவிக்கப் படுகிறது- நிராகார் சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள் என்று. புது விஷயம் ஆகிறது இல்லையா? மனிதர்கள் இறக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் அழிந்து விட்டதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அவருடைய பித்ருவுக்கு உணவு படைக்கிறார்கள். நிச்சயமாக ஆத்மா வரும். சம்ஸ்காரத்தை ஆத்மா எடுத்துச் செல்கிறது. இது காரமாக உள்ளது, இது இனிப்பாக உள்ளது-இதை யார் சொன்னார்கள்? ஆத்மா சொல்கிறது-என் நாக்குக்கு கசப்பாக இருந்தது, என்னுடைய காது செவிடாக உள்ளது. என் தலையில் வலி உள்ளது. இதைச் சொல்வது யார்? மனிதர்கள் மறந்து விட்டுள்ளனர். பாபா புரிய வைக்கிறார்-ஆத்மாவோ சுகம்-துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றது. அபோக்தா (எதையும் அனுபவிக்காதவர்) பாபா மட்டுமே! பாபா தான் அமர்ந்து ஆத்மா பற்றிய ஞானம் தருகிறார். மற்றப்படி ஆத்மாவே பரமாத்மா எனச் சொல்வது-பெரியதிலும் பெரிய அஞ்ஞானமாகும். முழு உலகத்திலும் சொல்கின்றனர், பரமாத்மா சர்வவியாபி என்று. பிறகு அவரை நினைவு செய்வதால் என்ன கிடைக்கும்? பக்தர்கள் அவரை நினைவு செய்கின்றனர். ஆனால் அவரிடமிருந்து என்ன கிடைக்கிறது? - இதை யாரும் அறிந்து கொள்ளவில்லை. சர்வவியாபி எனச் சொல்வதால் எதுவும் கிடைப்பதற்கான விஷயமே எழுவதில்லை. அசுர வழிமுறைப்படி நடப்பதால் மனிதர்கள் கீழே தான் இறங்கிக் கொண்டே செல்கின்றனர். ஸ்ரீமத்தோ ஒரே தந்தையினுடையதாகும். அசுர வழிமுறை தருபவன் இராவணன். அவனுடைய வழிமுறைப்படி ஒருவர் மற்றவருக்கு துக்கம் தருகின்றனர். இப்போது நீங்கள் ஈஸ்வரிய சம்பிரதாயத்தினர்-ஒருவர் மற்றவருக்கு சுகம் கொடுப்பவர்கள். பாபா அனைவருக்கும் சுகம் கொடுப்பவர்.

மனிதர்கள் தங்களைத் தாங்களே சர்வோதயா தலைவர் எனச் சொல்லிக் கொள்கின்றனர். ஆனால் அனைவருக்கும் எஜமானராக இருப்பவர், படைப்பவரோ ஈஸ்வரன் ஒருவரே எனச் சொல்லப்படுகிறது. சர்வ என்றால் முழு சிருஷ்டி, முழு சிருஷ்டிக்கும் சத்தகதி அளிப்பவர் என்று எந்த ஒரு மனிதரையும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆக, முக்கிய விஷயம்-முதலில் சர்வ வியாபி என்ற ஞானத்தை நீக்கிவிட வேண்டும். பாபாவை அனைவருமே நினைவு செய்கின்றனர். பக்தர்கள் விரும்புகின்றனர், பகவான் வந்து நமக்கு ஏதேனும் தர வேண்டும் என்று. பாபா நிச்சயமாக ஏதோ தந்திருக்கிறார். படைப்பவர் படைக்கிறார் என்றால் தரவும் செய்வார் இல்லையா? பாபா சொர்க்கத்தின் இராஜ்யத்தைத் தருகிறார். அந்தத் தந்தையை மறக்கக் கூடாது. இது தான் முயற்சி. இப்போது குழந்தைகள் நீங்களோ புரிந்து கொண்ட புத்திசாலிகளாக ஆகி விட்டீர்கள். முதலில் நீங்கள் மிகவும் புத்தியற்றவர்களாக இருந்தீர்கள். பாபாவை சர்வவியாபி எனச் சொல்வதால் எதுவும் கிடைப்பதில்லை. முதல்-முதலில் பாபா உறுதிபடச் சொல்கிறார், அவர் பரமபிதா. பரம என்ற சொல் லௌகீக தந்தைக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. பரமபிதா அனைத்தையும் கடந்து அப்பால் உள்ள பரந்தாமத்தில் வசிப்பவர். அவர் சுப்ரீம் (மிக மேலானவர்). அவர் தான் மனித சிருஷ்டியின் விதை வடிவமாக இருப்பவர். தந்தை விதை அல்லவா? மனைவியைத் தத்தெடுத்துப் பிறகு படைப்பைப் படைக்கின்றனர். சிவபாபா சொல்கிறார்-நானும் கூட இவரை (பிரம்மா) தத்தெடுக்கிறேன். அவர்கள் குக வம்சாவளி. இவர்கள் முக வம்சாவளி. இந்த பிரம்மா என்னுடைய மனைவியாவார். ஆனால் உடல் ஆணினுடையதாக உள்ளது. நான் இவரைத் தத்தெடுக்கிறேன். இவருடைய வாயின் மூலம் உங்களுக்குப் பிறவி கொடுக்கிறேன். சிவபாபாவின் குழந்தைகளாகவோ இருக்கிறீர்கள். ஆனால் சிவபாபா பிரம்மா மூலம் புதிய பிறவி கொடுக்கிறார். நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்-நீங்கள் தான் தாயும் தந்தையும்..... அவரோ நிராகார். மாதாவாக எப்படி இருக்க முடியும்? இதில் மிகவும் சூட்சுமமான, புரிந்து கொள்வதற்கான புத்தி வேண்டும்.

தந்தை படைப்பவர் எனச் சொல்லப்படுகிறார். அப்போது அவர் எப்படிப் படைப்பார்? ஜெகத் அம்பா சரஸ்வதி என யாரைச் சொல்கின்றனரோ, அவரோ பிரம்மாவின் புத்திரி முகவம்சாவளி எனப் பாடப் படுகின்றது. இப்போது மாதா என்று அவரைச் சொல்வதா, இவரைச் சொல்வதா? உண்மையில் இவர் (சாகார் பிரம்மா) மாதா ஆவார். ஆனால் ஆணின் உடல் என்பதால் மாதாக்களின் பொறுப்பில் இவரை எப்படி வைக்க முடியும்? அதனால் பிறகு ஜெகத் அம்பா நிமித்தமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளார். பாபா சொல்கிறார்-நான் இவருக்குள் பிரவேசமாகி இவரைத் தத்தெடுக்கிறேன். பிறகு நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், நாங்கள் பிரம்மா மூலம் ஈஸ்வரனின் குழந்தைகளாக ஆகியிருக்கிறோம். ஈஸ்வரன் எங்களுடைய தாத்தா ஆவார். இந்த விஷயங்கள் சாஸ்திரங்களில் இல்லை. இவை அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் பொம்மைகள். பொம்மைகளால் மனிதர்களின் வாய் இனிப்பதில்லை. இங்கோ பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி பெறுவதற்கான ஈர்ப்பு உள்ளது. சர்வவியாபி எனச் சொல்வதால் எவருடைய வாயும் இனிப்பதில்லை. முழு உலகத்திலும் இந்த சர்வவியாபி என்ற ஞானமே உள்ளது. இந்தச் சமயம் யார் குழந்தைகளாக உள்ளனரோ அவர்களுடைய புத்தியில் தான் எனது நினைவு உள்ளது. இப்போது அவர்கள் பிறகு சர்வவியாபி என எழுதி விட்டுள்ளனர். மனிதர்கள் அனைவரும் என்னை நினைவு செய்கின்றனர். ஆனால் என்னை அறிந்து கொள்ளாததால் அர்த்தத்தில் எவ்வளவு வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தி விட்டுள்ளனர்! கயிற்றைப் பாம்பாக ஆக்கி விட்டுள்ளனர். இப்போது பாபா சொல்கிறார்-என்னை நினைவு செய்யுங்கள், வேறு எவரையும் நினைவு செய்ய வேண்டாம். இதனுடைய அர்த்தம் நான் சர்வவியாபி என்பதல்ல. நீங்கள் அறிவீர்கள், நமது ஆத்மா பாபாவை நினைவு செய்கின்றது. ஆக, சர்வவியாபி என்ற சொல்லில் வேறுபாடு ஆகிவிடுகின்றது. இதுவும் டிராமாவில் விதிக்கப்பட்டதாகும், பிறகும் கூட இதுபோலவே நடக்கும். நடந்தேயாக வேண்டும். இச்சமயம் என்ன நடப்பு நடைபெற்றதோ, படம் பிடிக்கப்பட்டதோ, அதை டிராமா என்பார்கள். அனாதி உருவாக்கப்பட்ட டிராமா. இதில் எந்த ஒரு வேறுபாடும் இருக்க முடியாது. இந்தச் சித்திரங்கள் முதலானவை எல்லாம் டிராமாவின் அனுசாரம் குழந்தைகள் மூலம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவர் (பிரம்மா) தாமே சொல்கிறார், நான் எதுவுமே தெரியாதிருந்தேன். இப்போது பாபா திவ்ய திருஷ்டி தந்துள்ளார். திவ்ய திருஷ்டி தருபவரோ அவர் ஒருவர் தான் இல்லையா? புதுப்புது சித்திரங்களை உருவாக்கச் செய்து கொண்டே இருக்கிறார். ஒரு தடவை செய்த பின் சிறிது தவறு போன்று ஏதாவது வெளிப்பட்டால் அதை சரி செய்ய வேண்டியுள்ளது. பிரம்மாவுக்கு முன் பிரஜாபிதா என்ற சொல்லை அவசியம் எழுத வேண்டும். இல்லையென்றால் மனிதர்கள் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள்-பிரம்மா முகவம்சாவளி என்றால் குழந்தைகள் ஆகிறார்கள் இல்லையா? பிரம்மாவின் குழந்தைகளோ பிராமணர்கள் ஆகிறார்கள் இல்லையா? குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள், நடைமுறையில் நாம் பிரம்மாவின் குழந்தைகள், சிவனுடைய குழந்தைகள். முதல்-முதல் விஷயம் தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியைப் பற்றியதாகும். ஆக, வாயும் இனிப்பாக வேண்டும். பாபா சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர் என்றால் அவசியம் ஆஸ்தி கிடைத்தாக வேண்டும். யாராவது பெற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால் புரிந்து கொள்ளுங்கள், அவர்கள் நம்முடைய தெய்வீக தர்மத்தினர் அல்ல. வந்து புரிந்து கொள்பவர்கள் தாம் தேவி-தேவதா பதவி பெறக் கூடியவர்கள் ஆவார்கள். முக்கியமான விஷயம் பவித்திரதாவினுடையதாகும். பவித்திரமாக இல்லாமல் ரட்சாபந்தன் நடைபெற முடியாது. பாபாவிடம் வாக்குறுதி கொடுக்கின்றனர்-பாபா, நாங்கள் பவித்திரமாக இல்லை என்றால் தங்களிடம் எப்படி வருவோம்? நிச்சயமாக ஸ்ரீமத்படி நடந்தால் தான் சிரேஷ்டமானவராக ஆவார்கள். நிச்சயமாகக் கலியுகத்தில் ஆகியிருப்பார்கள். கலியுகக் கடைசி, சத்யுக ஆரம்பமாகிய சங்கமமாக இருக்கும், அதாவது சங்கமயுகத்தில் தான் பாபா வந்து குழந்தைகளுக்கு சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தியைக் கொடுக்கிறார். பாரதத்தின் பெயர் மிகவும் புகழ் பெற்றதாகும். பாரதம் தான் உண்மையான கண்டமாகவும் பொய்யான கண்டமாகவும் ஆகின்றது. மற்றக் கண்டங்கள் பொன் யுகத்தில் இருக்காது. மற்ற அனைத்துக் கண்டங்களும் அழியக் கூடியவையாகும். இது அழியாத கண்டம். ஏனென்றால் அவினாசி பாபா மீண்டும் வந்துள்ளார். தர்ம ஸ்தாபனத்தின் காரியங்கள் என்ன நடைபெற்றுள்ளனவோ, அவை கல்பத்திற்குப் பிறகும் கூட அதே தான் நடக்கும். பாபா எவ்வளவு ஆஸ்தி தருகிறார்! மிகமிக அன்பான பாபா. இல்லற விவகாரங்களில் இருந்து கொண்டே இல்லற மார்க்கத்தினராகிய நீங்கள் பவித்திரமாக அவசியம் ஆகவேண்டும். சந்நியாசிகளின், துறவற மார்க்கத்தினருடைய தர்மமே தனிப்பட்டதாகும். அதுபோல் இன்னும் தனித்தனியான அநேக தர்மங்கள் உள்ளன. அவர்கள் சொர்க்கத்தில் வர மாட்டார்கள். யார் நம்முடைய தர்மத்தினராக இருந்து மற்ற தர்மங்களில் சேர்ந்துள்ளனரோ, அவர்கள் தான் வெளிவருவார்கள். இப்போது உங்களுக்கு எவ்வளவு ஞானம் கிடைத்துள்ளது! உங்களுடைய மூன்றாவது கண் திறந்து கொண்டுள்ளது. நீங்கள் திரிகாலதரிசியாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பிராமணர்களாகிய உங்களைத் தவிர வேறு மனிதர்கள் யாரும் திரிகாலதரிசியாக இல்லை. தேவதைகள் கூட திரிகாலதரிசிகள் அல்ல. பாபா சொல்கிறார்-உங்களுக்கு

மூன்றாவது கண் கொடுத்து அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாக ஆக்குகிறேன்.

குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், நம்முடைய மூன்றாவது கண் இப்போது திறந்து கொண்டிருக்கிறது. எப்படி பாபாவிடம் முழு சிருஷ்டியின் முதல்-இடை-கடை பற்றிய ஞானம் உள்ளதோ, அதுபோல் அவருடைய குழந்தைகளாகிய நமக்கும் கூட பாபா மூலம் ஞானம் கிடைத்துள்ளது. அதாவது நாம் மாஸ்டர் ஞானக்கடலாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். வேறு யாரையும் மாஸ்டர் ஞானக்கடல் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் உங்களையும் கூட ஞானக்கடல் எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். நீங்கள் ஞான நதிகளாக இருக்கிறீர்கள். மற்றப்படி அர்ஜுனன் அம்பெய்ததால் கங்கை வெளிப்பட்டது என்பதோ, பசுவின் வாயிலிருந்து தண்ணீர் வெளிவருகிறது என்பதோ கிடையாது. அங்கே கங்கை எங்கிருந்து வரும்? எங்கே இரண்டு புஜங்கள் உள்ள நீங்கள், எங்கே அவர்கள் ஜெகதம்பாவுக்கு 4-6 புஜங்கள் கொடுத்துள்ளனர்! குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அனைத்தையும் சொல்லிப் புரிய வைக்க வேண்டும். அநேகக் குழந்தைகள் சொல்கின்றனர், பாபாவின் நினைவு நிற்பதில்லை, தன்னை ஆத்மா என உணர்வதில்லை, அடிக்கடி மறந்து விடுகின்றனர். பாபாவை நினைவு செய்யவில்லை என்றால் ஆஸ்தி எப்படிக் கிடைக்கும்? பாபா சொல்கிறார், நிரந்தரமாக என்னை நினைவு செய்வீர்களானால் அந்த யோக பலத்தினால் உங்களுடைய விக்ரமங்கள் வினாசமாகும். நினைவு செய்யவில்லை என்றால் மம்மா-பாபாவின் சிம்மாசனத்துக்கு உரியவராக எப்படி ஆவீர்கள்? அவர்கள் கெட்ட குழந்தைகள் எனப்படுவார்கள்.

நல்ல குழந்தைகளோ, பாபாவை நிரந்தரமாக நினைப்பதற்காக நன்கு முயற்சி செய்து கொண்டே இருப்பார்கள். கடைசி வரை செய்தேயாக வேண்டும். பாபாவை எவ்வளவு நினைவு செய்கிறீர்களோ, அவ்வளவு உங்களுக்கு வருமானம். தன்னுடைய சார்ட் வையுங்கள். அர்ஜுனன் போல் முயற்சி செய்து முதலில் வருகிறவர்கள் தான் வாரிசு எனச் சொல்லப்படுவார்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

- 1) ஈஸ்வரிய வழிப் படி ஒருவர் மற்றவருக்கு சுகம் கொடுக்க வேண்டும். யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்கக் கூடாது. பாபாவுக்கு சமமாக சுகம் தரும் வள்ளல் ஆக வேண்டும்.
- 2) இந்த சரீரங்கள் மீதுள்ள மோகத்தை நீக்கி முழுப் பற்றற்றவராக ஆக வேண்டும். நல்ல குழந்தை ஆகி நிரந்தரமாக பாபாவை நினைப்பதற்கான புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும்.

வரதானம் : நிந்தனை செய்வோரையும் கூடத் தன்னுடைய நண்பர்களாக உணர்ந்து மரியாதை தரக்கூடிய பிரம்மா பாபாவுக்கு சமமான மாஸ்டர் படைப்பவர் ஆகுக.

எப்படி பிரம்மா பாபா தம்மை உலக சேவாதாரியாக உணர்ந்து ஒவ்வொருவருக்கும் மரியாதை கொடுத்தார், சதா வணக்கம் செய்தார். யாராவது மரியாதை கொடுத்தால் நான் கொடுப்பேன் என்று ஒரு போதும் நினைத்ததில்லை, நிந்தனை செய்பவரையும் தன்னுடைய நண்பராக உணர்ந்து மரியாதை கொடுத்தார். அதுபோல் தந்தையைப் பின்பற்றுங்கள். மரியாதை கொடுப்பவரை மட்டும் தன்னுடையவர் என நினைக்காதீர்கள். ஆனால் நிந்தனை செய்பவர்களையும் கூடத் தன்னுடையவர்கள் என உணர்ந்து மரியாதை கொடுங்கள். ஏனென்றால் முழு உலகமுமே உங்களுடைய பரிவாரம். சர்வ ஆத்மாக்களின் அடி மரமாக பிராமணர்கள் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். அதனால் தன்னை மாஸ்டர் படைப்பவர் என உணர்ந்து அனைவருக்கும் மரியாதை கொடுங்கள், அப்போது தேவதை ஆவீர்கள்.

கலோகன் : மாயாவுக்கு சதா காலத்துக்கும் விடை கொடுப்பவர்கள் தான் பாபாவின் வாழ்த்துகளுக்குப் பாத்திரமானவராக ஆகிறார்கள்.